

Podczas badań hydrobiologicznych prowadzonych w północnej Polsce odkryliśmy dwa nieznanne dotąd stanowiska *D. lapponicus*:

- Pobrzeże Bałtyku: Słowiński Park Narodowy (XA46) – eutroficzne rozlewisko u podstawy wydmy szarej, powstałe wskutek podniesienia poziomu wód gruntowych po spiętrzeniu wody na Jez. Gardno Wielkie. Powierzchnia ok. 300 m², głębokość do 40 cm (duże wahania poziomu wody), dno z cienką warstwą mułu (ok. 4 cm) na podłożu piaszczystym. Roślinność: na całej powierzchni obumarłe krzewy *Salix repens arenaria* L. Na obrzeżach bór bagienny i brzezina bagienna. Materiał: 13 IX 2002, 1♂ złowiony czepakiem hydrobiologicznym (leg. A. ZAWAL, det. et coll. P. BUCZYŃSKI).
- Pojezierze Pomorskie: Warchlino ad Stargard Szczeciński (VV92) – zbiornik eutroficzny na granicy pola uprawnego i lasu mieszanego. Powierzchnia ok. 200 m², głębokość do 1,5 m, dno z grubą warstwą liści. Roślinność: *Lemna minor* L. (w lecie obficie), niewielkie płyty *Glyceria maxima* (HARTM.) HOLMB. i *Polygonum amphibium* L. W bezpośrednim otoczeniu zbiornika *Alnus glutinosa* (L.) GAERTN. i *Fraxinus excelsior* L. Materiał: 21 VI 1999, 1♂ złowiony w pułapkę butelkową – zanurzoną w wodzie butelkę typu PET, z odciętą i odwrotnie zamocowaną górną częścią (leg. et det. et coll. A. ZAWAL).

Dytiscus lapponicus zasiedla torfowiska wszystkich rodzajów, od niskich po wysokie. Jednak częściej stwierdza się go na obiektach o charakterze sfagnowym, jest też na nich znacznie liczniejszy (BIESIADKA 1996: *ibid.*; GALEWSKI 1971: *ibid.*). Nowe stanowiska nie są dla niego optymalne, m.in. ze względu na ich trofię i ukształtowanie roślinności. Być może większe populacje występują w wodach pobliskich torfowisk sfagnowych. 20 m od zbiornika w Warchlinie leży torfowisko przejściowe, jednak systematyczne poszukiwania *D. lapponicus* nie dały tam rezultatu.

Nasze dane potwierdzają występowanie gatunku na Pobrzeżu Bałtyku, gdzie ostatni raz łowiono go przed ok. 160 laty (BIESIADKA 1996: *ibid.*). Potwierdzają też wysokie walory przyrodnicze Słowińskiego Parku Narodowego. Zbiornik koło Stargardu Szczecińskiego znajduje się w dużym oddaleniu na zachód od znanych dotąd stanowisk. Być może więc *D. lapponicus* występuje też w północno-zachodniej Polsce, co należałoby sprawdzić przez odpowiednio ukierunkowane badania. Wydaje się, że najbardziej efektywną metodą połowu tego gatunku są pułapki butelkowe.

Paweł BUCZYŃSKI, Zakł. Zool. UMCS, Lublin

Andrzej ZAWAL, Kat. Zool. Bezkreg. i Limnologii U.Szcz., Szczecin

371. Nowe odnotowania *Platyscelis melas* FISCHER, 1824 (Coleoptera: Tenebrionidae) w Polsce

New records of *Platyscelis melas* FISCHER, 1824 (Coleoptera: Tenebrionidae) in Poland

KEY WORDS: Coleoptera, Tenebrionidae, *Platyscelis melas*, new records, Poland.

Platyscelis melas FISCH. występuje w Europie Południowo-Wschodniej, a także na izolowanych stanowiskach w południowej części Europy Środkowej. W Polsce chrząszcz ten należy do dużych rzadkości – na podstawie danych sprzed ponad 70 lat, znany był tylko z Wyżyny Lubelskiej, Niziny Sandomierskiej i Beskidu Wschodniego. Jest to gatunek stepowy, prowadzący skryty tryb życia, związany z przyziemną warstwą roślinności i spotykany w różnego rodzaju zagłębieniach terenowych. Obserwacje autora wskazują, iż chętnie zasiedla suche i piaszczyste wrzosowiska o dużej powierzchni.

- Współczesne występowanie tego gatunku stwierdzono na dwóch stanowiskach:
- Nizina Sandomierska: Antoniów (UTM: EB62), jednoroczna uprawa sosnowa, 9 V 2001, 1 ex., w dołku pułapkowym na *Hylobius abietis* (L.), leg. R. CIEŚLAK.
  - Wyżyna Lubelska: Radomyśl nad Sanem (EB71), wrzosowisko, 18 V 2003, 5 exx., na dnie wykopanego dołu; 8 VI 2003, 2 exx., w głębokich koleinach piaszczystej drogi przecinającej wrzosowisko, leg. R. CIEŚLAK.

Rafał CIEŚLAK, Tarnobrzeg

372. Nowe stanowiska niektórych, krajowych gatunków chrząszczy z rodziny gołęńczykowatych (*Coleoptera: Eucnemidae*)

New records of some species of the family *Eucnemidae* (*Coleoptera*) from Poland

KEY WORDS: *Coleoptera, Eucnemidae, Microrhagus, Hylis, Isorhipis*, faunistic records, Poland.

Poniższe gatunki i stanowiska wyszczególnione zostały w oparciu o materiały znajdujące się w zbiorze Katedry Ochrony Lasu i Ekologii SGGW i w zbiorach autorów. Nazwy krain, z których poszczególne gatunki nie były wcześniej wykazywane wyróżniono gwiazdką [*].

Microrhagus emyi (ROUGET, 1855)

- Podlasie*: Czarna Białostocka (FE51), rezerwat „Jesionowe Góry”, w żółtą miskę zawieszoną 0,5 m nad ziemią, pod jesionem *Fraxinus* sp., 17 VIII 2002, 2 exx., 12 VII 2003, 5 exx., leg. J. SAWONIEWICZ.

Gatunek znany z Polski jak dotąd tylko z Puszczy Białowieskiej (BYK 2001: [W:] Próba szacunkowej waloryzacji lasów Puszczy Białowieskiej metodą zooindykacyjną. Wyd. SGGW, Warszawa: 333-367), na podstawie jednego okazu zebranego w roku 2000.

Microrhagus lepidus (ROSENHAUER, 1847)

- Pojezierze Mazurskie*: Pasłek (DE18), rezerwat „Dęby w Krukach Pasłęckich”, w pułapkę przegrodową zawieszoną przed dziuplą na dębie *Quercus* sp., 1–30 VI 2002, 1 ex., leg. S. BYK.

Microrhagus pygmaeus (FABRICIUS, 1792)

- Pojezierze Mazurskie: Pasłek (DE18), rezerwat „Dęby w Krukach Pasłęckich”, w pułapkę przegrodową zawieszoną przed dziuplą na grabie *Carpinus betulus* L., 1–30 VI 2002, 1 ex., leg. S. Byk.
- Pojezierze Mazurskie: Gładysze ad Młynary (DF20), w pułapki przegrodowe zawieszone przed dziuplami na dębie *Quercus* sp. i kasztanowcu *Aesculus hippocastanum* L., 1–30 VI 2003, 2 exx., leg. S. BYK.
- Podlasie*: Czarna Białostocka (FE51), rezerwat „Jesionowe Góry”, pod jesionem *Fraxinus* sp., 12 VII 2003, 4 exx., leg. J. SAWONIEWICZ.

Hylis olexai (PALM, 1955)

- Pojezierze Mazurskie*: Pasłek (DE18), rezerwat „Dęby w Krukach Pasłęckich”, w pułapki przegrodowe zawieszone przed dziuplami na bukach *Fagus sylvatica* L. (8 exx.), dębach *Quercus* sp. (2 exx.) brzozie *Betula* sp. (1 ex.) i grabie *Carpinus betulus* L. (1 ex.), 1–31 VII 2002, leg. S. BYK.